

for Forbedringer. Jeg ved vel, at det i og for sig kan være vanskeligt at faa truffet saadanne Bestemmelser. Jeg antager, at disse Forbedringer i alt Fald ikke alene maatte være Forbedringer af Jordens Kultur, men at ogsaa Forbedringer af Bygninger og Besætning maatte spille ind med ved denne Lejlighed. Men i alt Fald vil jeg gerne henstille til Tingets Overvejelse, at man ogsaa tager det Spørgsmaal op til Forhandling med Ministeren om at yde Tillægsaan for en vis Art af Forbedringer efter Regler, som jeg haaber, det maa lykkes at finde.

Det var de Punkter, hvor jeg kunde ønske, at der maatte blive foretaget Forbedringer. Nu ved jeg ikke, om det ærede Medlem fra Køge (Bransager) maaske vil sige, at der ikke har været god Takt og Samklang mellem disse mine Udtalelser overfor Ministerens Forslag og Udtalelser fra andre ærede Medlemmer af mit Parti. Jeg tror at turde forsikre det ærede Medlem om, at der er meget god Samklang i saa Henseende, og hvis det ærede Medlem kunde bekvemme sig til sammen med sit Parti at arbejde rent sagligt paa dette Spørgsmaals Løsning, antager jeg ikke, at det vil være saa vanskeligt for os at komme til et godt og tilfredsstillende Resultat.

Hvad angaar Spørgsmaalet om Fæstes Indførelse, saa tror jeg ligesom det ærede Medlem fra Vraa (Thomas Larsen), at en saadan delvis Indførelse af Fæste i alt Fald ikke i dette Øjeblik vil føre til, at Jordpriserne blive billigere. Jeg tror ligesom det ærede Medlem fra Vraa, at for at Jordprisen skulde blive billigere, maatte der en mere almindelig Indførelse af Fæste til. Men jeg skal ogsaa paa dette Punkt gerne være med til at imødekomme de Ønsker, som ere komne frem fra enkelte Sider, og jeg skal for mit Vedkommende ikke stille mig i Vejen for at faa indført en Bestemmelse om at etablere et Fæsteforhold ved denne Lejlighed. Jeg tror nu ikke, at Fæsteformen er saa stærkt attraaet, som de ærede Medlemmer mene. Jeg tror, man vil komme til at gøre den Erfaring, at de fleste ønske helst at være Selvejere. Men kunne vi imidlertid finde en Form derfor, kan man jo gerne for at tilfredsstille de Herrer, som ellers ere saa saare skuffede, indsætte en Bestemmelse om et saadant Fæsteforhold, vel at mærke saaledes, at det selvfølgelig bliver aldeles frivilligt for dem, som skulde have Jorden, hvorvidt de ønske Fæste eller Selvejendom.

Et andet Spørgsmaal blev nævnt af det ærede Medlem fra Otterup (Mads Larsen), nemlig det, at Jordværdien ikke burde amortiseres. Nu have vi jo i de gældende Love den Bestemmelse, at de $\frac{3}{5}$ af Laanet ikke skulde amortiseres, før de $\frac{2}{5}$ ere fuldt ud betalte, d. v. s. efter saadant noget som godt 50 Aars Forløb, og der er selvfølgelig i dette Tidsrum god Lejlighed til at omforandre det, saaledes at vi kunde fastsætte, at det er Jordens Værdi, som ikke skal amortiseres. Hvis det kunde være mere tilfredsstillende for de Herrer, at vi fik det indført ved denne Lejlighed, skal jeg heller ikke vige tilbage for det. Men i det hele taget tror jeg, at vi kunne imødesee den kommende Forhandling med Ministeren i Udvalget med stor Ro, og jeg tror, at det skal lykkes inden Foraaret at faa en god Lov vedtagen her i Rigsdagen, og jeg er vis paa, at de, som det særlig gælder om at faa en god Lov vedtagen for, ikke ville blive skuffede, naar der ligger en Lov færdig til Foraaret.

Ved hele Spørgsmaalet om Fæste og om Overvejelsen af Jordspørgsmaalet i det hele taget, som de Herrer jo tale ikke saa lidt om i disse Tider, ere vi jo saa heldige, at den højtærede Minister for sit Vedkommende gav Tilsagn om, at vi kunde faa nedsat en Kommission. Jeg forstod den højtærede Minister saaledes, at det ikke absolut var paa Regeringens Vegne; at han fremsatte denne Udtalelse, men vi have jo ogsaa her i Tinget fra privat Side Forslag om en Kommission til at tage Lens og Stamhuses Overgang til fri Ejendom op til Behandling og Overvejelse, og jeg hilser med Glæde, at Landbrugsministeren for sit Vedkommende har tilsagt Tinget, at han kunde tænke sig Nedsættelsen af en Kommission om hele dette store Jordspørgsmaal, saavel hvad angaar offentlige Jorder som andre Jorder, hvorom der kunde være Tale, og i det hele taget om Fæstespørgsmaalet og Ekspropriationsspørgsmaalet, som det ærede Medlem fra Køge (Bransager) ogsaa var inde paa uden for øvrigt i Enkelthederne at kunne give nogen Paavisning af, hvorledes dette Spørgsmaal skulde løses. Jeg antager ikke, det ærede Medlem mente, vi kunde tage fat paa at løse det nu i Vinter paa denne Lov. Men angaaende hele dette store Spørgsmaal er jeg altsaa glad ved, at vi for saa vidt have faaet Tilsagn om, at der kunde blive nedsat en Kommission til at tage det under Overvejelse, og jeg vil hilse en saadan Kommissions Nedsættelse med stor Tilfredshed og med stor Glæde.